

مقایسه طرحواره‌های ناسازگار اولیه و راهبردهای مقابله‌ای در بین دبیران زن دارای نشانگان تنبیدگی و فاقد نشانگان تنبیدگی

سعیده محمدحسنی^{*} ، سعید بختیار پور^{**}

چکیده

هدف از پژوهش حاضر مقایسه طرحواره‌های ناسازگار اولیه و راهبردهای مقابله‌ای در بین دبیران زن دارای نشانگان و فاقد نشانگان تنبیدگی شهر اهواز بود. نمونه پژوهش مشتمل بر 308 نفر از دبیران جامعه مذکور بود که به روش نمونه‌گیری خوشه‌ای چند مرحله‌ای از بین نواحی چهارگانه اهواز انتخاب شدند. در تحقیق حاضر، برای تعیین و تفکیک دبیران به دو گروه واجد و فاقد نشانگان تنبیدگی از پرسشنامه نشانگان تنبیدگی استفاده شده است. بدین صورت که پس از مشخص شدن میانگین آزمودنی‌ها، کسانی که یک انحراف معیار بالاتر از میانگین بودند در گروه واجد نشانگان تنبیدگی و کسانی که یک انحراف معیار پایین‌تر از میانگین بودند در گروه فاقد نشانگان تنبیدگی قرار گرفتند. ابزارهای اندازه‌گیری عبارت بودند از پرسشنامه نشانگان تنبیدگی (SSI)، پرسشنامه راهبردهای مقابله‌ای اندر-پارکر (CISS) و فرم کوتاه طرحواره‌های ناسازگار اولیه یانگ (YSQ-SF). پژوهش علی-مقایسه‌ای بود. نتایج تحلیل واریانس یک متغیری نشان داد که بین دبیران دارای نشانگان تنبیدگی و فاقد نشانگان تنبیدگی از لحاظ طرحواره‌های ناسازگار اولیه، راهبرد مقابله‌ای متمرکز بر مسئله، راهبردمقابل برهیجان تفاوت معنی‌داری وجود دارد. ولی از لحاظ راهبرد مقابله‌ای اجتنابی تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد.

واژه‌های کلیدی: طرحواره ناسازگار اولیه، راهبردهای مقابله‌ای، نشانگان تنبیدگی.

*. نویسنده مسئول: کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز.

**. استادیار گروه روانشناسی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز.